

บทเทศน์

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 19 เทศกาลธรรมดา

(วันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 2011)

โดยพระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ชาติวิสัย

พี่น้องที่รัก น้ำเป็นสิ่งสร้างที่นำมาห้ศรัทธาอันหนึ่งของพระเจ้า มันปกคลุมพื้นที่ประมาณสองในสามส่วนของพื้นผิวโลกของเรา เราทราบดีว่าเราไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากมัน แต่บางครั้งเราก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่พร้อมกับมันได้เช่นเดียวกัน น้ำเป็นพลังที่ทรงอำนาจและเร้นลับซึ่งสามารถหมายถึงทั้งชีวิตหรือความตาย

บรรดาอัครสาวกเข้าใจน้ำเป็นอย่างดี เนื่องจากพวกเขาส่วนใหญ่เป็นชาวประมง พวกเขาจึงคลุกคลีอยู่กับน้ำตลอดเวลา น้ำเป็นแหล่งที่พวกเขาหาเลี้ยงชีพและทำรายได้ให้กับพวกเขา สำหรับพวกเขา น้ำจึงหมายถึงชีวิต แต่แล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นกับพวกเขา ในตอนค่ำของวันหนึ่งขณะที่พวกเขากำลังแล่นเรือเพื่อข้ามทะเลสาบกาลิลี ซึ่งทะเลสาบที่พวกเขา รู้จักดี ได้เกิดลมพายุพัดเข้าเรือของพวกเขา ทำให้เรือของพวกเขาต้อง “แล่นโดีดคลื่นอย่างหนักเพราะทวนลม” (มธ14:24) น้ำที่เคยเงียบสงบเวลานี้กำลังคำรามอยู่ใต้ท้องเรือของพวกเขาและสาดเข้ามาในเรือของพวกเขาเป็นระยะ ๆ พวกเขา รู้ทันทีว่าน้ำที่เคยหมายถึงชีวิต เวลานี้มันสามารถหมายถึงความตายสำหรับพวกเขาได้เช่นกัน พวกเขา รู้สึกแปลกใจมากทีเดียว เมื่อพวกเขาเห็นพระเยซูเจ้ากำลังเดินตรงมาหาพวกเขาบนทะเลสาบอย่างปลอดภัย และไม่รู้สึกละอายอะไรเลย ตอนแรกพวกเขานึกว่าเป็นผีเสียด้วยซ้ำไป แต่เมื่อพวกเขาตระหนักว่าเป็นพระเยซูเจ้า ไม่ใช่ผีอย่างที่พวกเขาคิด ความหวาดกลัวของพวกเขาก็ได้จางหายไป พวกเขาพบกับสันติสุขในจิตใจอีกครั้งหนึ่ง

แต่ดูเหมือนว่านักบุญเปโตรยังรู้สึกไม่พอใจเพียงแค่นี้ ท่านปรารถนาบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่าที่ท่านได้เห็น ท่านคาดหวังว่าพระเยซูเจ้าจะทรงกระทำกิจการที่นำอัครสาวกบางอย่างสำหรับท่าน พูดให้ชัดขึ้นก็คือ ท่านปรารถนาให้พระเยซูเจ้าทำให้ท่านสามารถเดินบนน้ำได้เหมือนกับพระองค์ ท่านทูลพระองค์ตรง ๆ ว่า “พระเจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์ ก็จงสั่งให้ข้าพเจ้าเดินบนน้ำไปหาพระองค์เถิด” (มธ14:28) อย่างน่าประหลาดใจ! พระเยซูเจ้าตรัสกับท่านว่า “มาเถิด” (มธ14:29) ท่านจึงลงจากเรือและเดินบนน้ำไปหาพระองค์ แต่มันไม่ง่ายเหมือนที่ท่านคิด ท่านทำไม่ได้เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ท่านเริ่มจมลงเพราะขาดความเชื่อ ฟังคิดว่าบางทีพระเยซูเจ้าทรงยอมทำตามข้อเรียกร้องไม่เหมาะสม

ของนักบุญเปโตร เพราะว่าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้บทเรียนแก่ท่าน รวมทั้งแก่เราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย นั่นคือ จงพอใจกับวิถีทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำและอย่าเรียกร้องให้พระองค์ทรงกระทำบางสิ่งบางอย่างตามวิถีทางของเรา

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่แม้แต่ประกาศกผู้ยิ่งใหญ่อย่างประกาศกเอลียาห์ต้องเรียนรู้ด้วย ท่านเพิ่งเป็นประจักษ์พยานถึงพระอนุภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ซึ่งส่งไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญโคที่ใช้เป็นเครื่องบูชา เพื่อเป็นการตอบสนองต่อคำอธิษฐานภาวนาของท่าน เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากที่บรรดาประกาศกเท็จของพระบาอัลได้วอนขอเทพเจ้าของพวกเขาอย่างสุดความสามารถแล้ว แต่ก็ไร้ผลจนเป็นเหตุให้พวกเขาถูกประชาชนชาวอิสราเอลที่มีชุมนุมกันบนภูเขาการ์เมลในวันนั้นฆ่าตาย เมื่อกษัตริย์อาหับนำเรื่องนี้ไปบอกพระนางเยเซเบล พระมเหสีฟิ่ง พระนางทรงโกรธประกาศกเอลียาห์มากและสาบานว่าจะเอาชีวิตของท่านให้ได้ ด้วยความหวาดกลัวท่านจึงหลบหนีไปอาศัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่งที่ภูเขาโฮเรบ ที่นั่นท่านคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงแสดงพระองค์อย่างยิ่งใหญ่ในลมพายุที่พัดแรงกล้า ในแผ่นดินไหว และในไฟ แต่พระองค์ไม่ได้ทรงประทับอยู่ในปรากฏการณ์เหล่านั้น สุดท้ายท่านกลับได้พบกับพระองค์ใน “เสียงกระซิบเบา ๆ” (1พกษ19:12) จากเหตุการณ์ครั้งนี้ประกาศกเอลียาห์ได้เรียนรู้ว่าท่านต้องพอใจกับวิถีทางที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะกระทำ

บางครั้งเราอาจปรารถนาให้พระเจ้ากระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อเราในวิถีทางที่พิเศษและน่าทึ่งอย่างเช่น ทำให้เราสามารถเดินบนน้ำไปหาพระองค์ แต่ทางที่ดีที่สุดคือ เราต้องอยู่ในเรือ เรือซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงพระศาสนจักร พระศาสนจักรจะไม่มีวันจม แม้ต้องเผชิญกับคลื่นและพายุที่โหมซัดกระหน่ำอย่างรุนแรงแค่ไหนก็ตาม หลายครั้งเราอาจจะรู้สึกสับสนและรับไม่ได้กับเรื่องราวที่เป็นที่สะดุดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพระศาสนจักร แต่พระศาสนจักรของเราจะไม่มีวันพลิกคว่ำลงเป็นอันขาด เหมือนที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสัญญาแก่นักบุญเปโตรว่า “ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” (มธ 16:18) เพราะฉะนั้น トラบใดที่เราไม่จากไปไหนและยังคงในพระศาสนจักร เรามั่นใจได้ว่าชีวิตของเราจะปลอดภัยอย่างแน่นอน เพราะในพระศาสนจักร เราสามารถพบกับพระเจ้าได้ตลอดเวลาที่เราต้องการ

สิ่งหนึ่งที่เราต้องจดจำไว้เสมอก็คือ วิถีทางของพระเจ้านั้นแตกต่างวิถีทางของมนุษย์ และในพระศาสนจักรพระองค์ทรงกระทำกิจการต่าง ๆ ตามวิถีทางของพระองค์ เราไม่ควรคาดหวังว่าพระองค์จะทรงแสดงพระอนุภาพของพระองค์ให้เราเห็นในรูปแบบที่น่าอัศจรรย์ใจ เหมือนที่พระองค์ทรงแสดงให้ชาวอิสราเอลได้เห็นโดยส่งไฟจากฟ้าลงมาเผาผลาญเครื่องบูชาของประกาศกเอลียาห์ตามที่ท่านทูลขอ แต่เราต้องไม่ลืมว่าวิถีทางของพระเยซูเจ้านั้นเรียบง่าย เหมือนเสียงกระซิบเบา ๆ พระองค์ทรงเลือกที่จะตรัสกับเรา ไม่ใช่ในลมพายุที่พัดแรงกล้า แต่ในเสียงธรรมดาของถ้อยคำของมนุษย์ที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงเลือกที่จะมาหาเรา ไม่ใช่ในเสียงที่น่าตื่นตระหนกของแผ่นดินไหว แต่ในรูปปรากฏที่ธรรมดาของปังและเหล้าองุ่น

พี่น้องที่รัก พ่อคิดว่าสิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการบอกเราในวันนี้คือ ในทุกสถานการณ์ที่ผลึกผันของชีวิตและในทุกเหตุการณ์ที่นำความทุกข์ยากลำบากมาสู่ชีวิตของเรา เราสามารถพบพระองค์ ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้เสมอเมื่อใดก็ตามที่เราต้องการพระองค์ แต่สิ่งที่จำเป็นและขาดไม่ได้ก็คือ เราต้องอยู่ในเรือหรือในพระศาสนจักร เป็นศิษย์ที่ดีและซื่อสัตย์ของพระเยซูเจ้าในพระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สากล และสืบจากอัครสาวกแห่งนี้ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**

